

[Ellinger.]

Hovedrevisoratets Beretning er ankommet til Landbrugsministeriet, men at den er lukket ned i en Skuffe, saaledes at de højeste Embedsmænd i Landbrugsministeriet ikke har kendt den — det er altsaa den Forklaring, der foreligger paa dette Punkt.

Hvad angaar den indgaaende Behandling, denne Sag nu har faaet i Folketinget, kan den højtærede Minister vel ikke modsig, at den indgaaende Maade, hvorpaa Revisionsberetninger behandles her i Rigsdagen, bestaar i, at Sagen henvises til et Udvalg i det ene Ting. Dette Udvalg holder ikke noget Møde i 4 Maaneder. Saa vækkes det af Dvale ved, at de Protester, som ikke har kunnet afleveres i Landbrugsministeriet, indsendes til Udvalget, og saa sender Udvalget disse Protester til Hovedrevisoratet, beder det om at udtale sig derom, og saa kommer Sagen tilbage til Udvalget. Derefter afleverer Udvalget en Betænkning, som absolut ikke er baseret paa nogen Undersøgelse af selve Sagen, og det kan man heller ikke forlange af et Rigsdagsudvalg — der maa ske en Forandring paa dette Punkt. Jeg, der navnlig kender Hovedrevisorernes Bemærkninger og Højskolens Syar, kan se, at det er en umulig Opgave for et Udvalg. Dette Udvalg har altsaa ingen anden Udvej end trygt at stole paa, at Hovedrevisoratets Opgivelser er ganske uangribelige, og under denne Forudsætning har Udvalget accepteret dem og paa Basis af de givne Oplysninger afgivet en Erklæring. Hvor lidt uangribelige de er, vil Ministeren ikke staa her paa denne Talerstol og sige, men naar Ministeren er alene med sig selv og overvejer dette Spørgsmaal, vil han være fuldstændig paa det rene dermed — derom er jeg ikke i Tvivl.

Finansministeren (Bramsnæs): Overfor det ærede Medlems Angreb paa Hovedrevisoratet og dets Embedsmænd skal jeg kun gentage, at dette Angreb rettes paa et aldeles forkert Grundlag. Det ærede Medlem har hverken i sin Tale før eller nu paavist noget som helst Grundlag for sit Angreb. At det ærede Medlem er utilfreds med Resultatet, kan jo ikke rokke ved den Kendsgerning, at Hovedrevisoratet har gjort sin Pligt og kun sin Pligt.

Det ærede Medlem synes stadig at lægge Vægt paa, at Højskolen ikke har forstaaet, at det, der tilsendtes den, var Udsættelser med Kritik af vedkommende Poster. Jeg tror, som sagt, at Højskolen og dens Mænd er i Besiddelse af saa megen Intelligens, at de maa kunne forstaa, hvad

der er Tale om; ellers burde de i alt Fald ikke have haft Lov til at være selvstændige Regnskabsførere. At gøre Forsøg paa bag efter at skjule det Ansvar, man har, ved at erklære, at man ikke har forstaaet, hvad det drejede sig om, er vel ikke ualmindeligt, men det plejer ikke at føre til noget Resultat.

Det ærede Medlem synes, i hvert Fald efter hans Tale at dømme, endnu ikke at have forstaaet Revisionens Forhold til Regnskabsføreren. Det ærede Medlem tror, at naar en Regnskabsfører bliver anmodet om Oplysninger, og der sker Udsættelser med Hensyn til hans Regnskabsposter, skal denne Regnskabsfører løbe til Ministeriet og beklage sig og der eventuelt faa at vide, hvad han skal svare. Det er slet ikke Meningen. Regnskabsføreren skal give de Oplysninger og Forklaringer, han kan give, og derefter skal Revisionen give Meddelelse til Ministeriet. Regnskabsføreren har intet som helst at gøre med at give Meddelelse til Ministeriet. Det er et fuldkomment Fejlsyn af det ærede Medlem. Det ærede Medlem kan altsaa ikke forsone sig med den Stilling, han har som Regnskabsfører for Landbohøjskolen. I denne Egenskab skal han give Oplysninger til Revisionen, og det er derefter Revisionens Opgave at give Oplysninger til Ministeriet. Saa kan Ministeriet gaa til Landbohøjskolen, hvis det ønsker at tage Stilling til, om det forholder sig saadan eller saadan, men ikke før Beretningen er afgivet til Ministeriet. Og den Mulighed, at Regnskabsføreren skulde have Lov til at diskutere Beretningen med Revisionen, før den er afgivet til Ministeriet, er ganske udelukket. Det ærede Medlem har ingen Adgang til Landbrugsministeriet i den Sag, før Ministeriet har faaet Beretningen. Saa kan det ærede Medlem forhøre sig i Landbrugsministeriet, eller rettere sagt, saa kan Landbrugsministeriet forhandle med Landbohøjskolen, med Regnskabsføreren, hvis det ønsker det. Landbohøjskolen kan ganske naturligt ikke faa nogen anden Stilling i saa Henseende end enhver anden, der aflægger Regnskab for Statens Penge, naar de er anvendt; og det kan ikke forandres, fordi det ærede Medlem er Direktør for Landbohøjskolen.

Det ærede Medlem mente, at den Beretning, der er indsendt til Landbrugsministeriet, var stukket ned i en Skuffe, saaledes at den ikke var kommet til de højeste Embedsmænds Kundskab. Da det ærede Medlem brugte Flertal, kan han ikke mene Ministeren, som maa anses for